videlicȝ interrogando in qua parte corporis vel
quō. Similiter ſi dicat ꝑ ſeipſū ſe ꝯmiſiſſe vitium
luxurie quantum ad actum exteriorem: non vide
tur vlterius eſſe interrogandum de mō. cum nō
varietur ſpecies per hoc ⁊ hmōi. De alijs vero
peccatis ſcilicet non carnalibus non eſt ita peri
culoſum vel ſcandaloſum ad ꝑticulares circūſtā
tias deſcendere. ¶ De caſibus in quibus
oportet iterare confeſſionem. .6.

Secundo conſideret confeſſor ꝙ confitens
ſibi de hijs que alias rite confeſſus eſt
et abſolutus. et fecit penīam iniunctam.
non tenetur iterum cōfiteri. Et ideo ſup hoc non
eſt grauandus vltra ꝙ̄ ſua ſponte velit. ¶ In
quatuor autem caſibꝰ tenetur qui alias cōfeſſus
eſt iterare confeſſionem. ſm̄ Tho. in 4to. et oēs
alios. Duo primi ſunt ex parte ipīus penitentis.
Et eſt primus. qñ non eſt omnia peccata mōtlia
vel que dubitat eſſe mortalia dubitacōe proba
bili confeſſus vni ſacerdoti. ſed aliqḋ dimiſit
vel ex verecundia. vł alia iniuſta cauſa. Secus
autem ſi aliqḋ dimiſiſſꝫ ex obliuione. qꝛ tūc ſuffi
ciāt illud tantum confiteri qḋ dimiſit. Etiam ſi al
teri confiteatur ꝙ̄ priori. nec oportet ex hoc con
feſſionem iterare. ¶ Secundus. qñdo pniam in
iunctam contempſit facere et oblitus eſt eius
nīa ſi ad huc recordaretur et vellet perficere: nō

tenéretur iterare cōfeſſionem. niſi forte confeſſor
ſtatuiſſet ſibi tempus determinatum infra quod
deberet ipſam penitentiā facere. intendens ipſum
obligare ad tempus determinatum. quod ta
men ſi non conſtat ſecundo confeſſori: credo ꝙ
pie poſſit interpretari ſecundus cōfeſſor. ꝙ intē
derit primus dare ſibi licentiam perficiendi ieiu
nia vel orationes vel alia in alijs diebus que. ſ.
in hijs non fecit in quibus iniunxit. quia ſic con
ſueuerunt facere periti confeſſores. ¶ Alij duo
caſus ſunt ex parte confeſſoris. ¶ Primus eſt
ſi non habuit auctoritatē abſoluēdi nec ī hoc oꝫ
te eſſe curioſum. ſed ſufficit ꝙ non cōſtet tibi cō
trarium. ſ. ꝙ p̄or ɔfeſſor non habuit auctoritatē
¶ Secundus eſt qn̄ ipē confeſſor nō habuit ſciāꝫ
ſufficientem. Et iſte eſt ſatis difficilis ⁊ intricatꝰ
. ſ. ad cognoſcendum et iudicandū de quātitate
ignorantie que reddat ſacerdotem inabileꝫ ad
abſoluendum. Et ſi tibi non eſt nota perſona cō
feſſoris: noli ex vno defectu confeſſoris quem de
prehenderis. ex priori confeſſione pacta condem
nare vel irritare ipſam. qꝛ qn̄qꝫ etiā peritiſſimi
confeſſores ex obliuione vel alia cauſa aliquid
dimittunt et ipſi penitētes aliqn̄ etiā non plene
recordantur de geſtis cīr̄ eos. ſꝫ in ꝓceſſu cōfeſſio
nis reperto defectu īterogacōis ⁊ examinacōis
eorum que ſunt magni pōderis et de neceſſitate

ſalutis poteris hoc indicare. ſcilicet de ĩgratia con
feſſoris impeditiua eius abſolutionis. et ſic con
ſulere penitenti. ymmo ſibi declarare neccãriã fo
re iterationem talis confeſſionis. ut verbi grã
Si talis confeſſor non feciſſet ſibi conſcientiã de
ſimplici fornicatione. vel de confeſſione et cõione
annuali. et aliis hmõi. ad que tenentur genera
liter fideles. ¶ Eſt etiam quintus caſus in quo
oz reiterare cõfeſſionẽ ſcdm plures doc. ut bonã
ventu. in qrto. di. 17. Et durandũ ordis minorum
in ſua ſũma. et Ray. et hoſtienſ. Rob. oleth. et vicẽ.
hiſt. Sz non ſcdm Tho. et Rich. de ordine minorũ
in qrto. di. 17. et pe. et quoddã aliud ſcriptum ſup
qrto. di. eadem et Gra. de pe. d. 1. Jo. et Bern. et ali
os quoſdã. viz qđ qñ quis confitetur integre ſua
peccata. ſed ab oĩbus vel ſaltem ab aliquo mořli
um diſponit non abſtinere. et ſic incontritus
remanet. et hoc ipſe penitens declarat. Cum igr̃
talis cõfeſſio tũc non valeat ſibi ad ſalutẽ: tuti9
eſt illum facere eam reiterare. tam̃ ſi nollet eam
reiterare: non eſſet vere cogendus cũ ſolẽnes
doctores ſint illius opinionis. niſi forte firmiter
adhereres opinioni cõtrarie. que etiã tutior eſt
¶ Videtur etiã eſſe ſextus caſus qñ. ſ. quis eſt
abſolutus a peccatis bene confeſſus alias. et con
tritus exiſtẽs ligatus excõicacõne maiori quam
ignorabat ipẽ confeſſor vł non perpendit et per

ꝯſequens nõ eſt abſolutꝰ ab ea. Nam ſcḋm pe. de palu. i. iiij. talis tenetur iterare. Ponit tamen opinionem quorũdã iuriſtaꝝ eſſe ꝙ valeat talis abſolutio. Et ſi ſic eſt nõ tenetur quãdo alias facta eſt cõfeſſio cũ debitis circũſtantijs. Prima tamen opinio tutioꝛ eſt. ⁊ ideo ipſaꝫ teneas. Sed in alijs q̃tuoꝛ caſibus ſupḋictis opoꝛtet. oĩno ꝙ iteretur quaſi ſcḋm omẽs. ¶ Et nõ ꝙ in hoc caũ qñ. ſ. qñ dicit ſe penitens vel non poſſe vel nolle de omibus moꝛ̃libus cõmiſſis dolere ⁊ in futurũ abſtinere: non eſt tamen abiciendꝰ. ſ3 recipiẽda eſt eius confeſſio ut dicit decre. de pe. ⁊ re. c. qḋ quidem. Qui quidē tñ nullo mõ eſt abſoluẽdꝰ ſm Tho. in quodlibeto. ſed eſt ei iniungendum aliquid boni opis. ut ſic ex hmõi bonis opibus et alijs bonis illuſtretur ad pñiam. declarando tamen ſibi plene ꝙ non eſt abſolutus corã deo nec alias illa penitentia eſt ſibi ad meritum fructuoſa. Sed faciat illud quod ſibi dicitur et alia bona quantum plus poteſt. vt dicitur de pe. di. v. falſas. ¶ Tercio nota. ꝙ cum cogitatio cum deliberatione rationis in actum pccãti moꝛtalis ſcilicet deſiderandi illum actum agere. etiã abſq3 ope ſit pcc̃m moꝛ̃le: ideo ad ſingulas ſpẽs peccatoꝝ poſt pccã opis inrroga. ⁊ de peccatis cogitõnis tantum. illius ſpeciei et de peccatis oꝛis. Et cum opus alicuꝰ peccati et deliberatio mentis

ad illud agendum abſq; ope ſint eiuſdē ſpēcei ſpecialiſſime. ſ; drn̄t ſm maius ꝛ minus. vel ſm pfectum et impfectū qꝛ ſc; maius pcēm in opere eſt. ꝙ in ſola cogitacōne. de hijs ergo et circum ſtātijs hmōi cogitacōnum querē ut verbi gratia Si dicit ſe aſſenſiſſe deliberate cogitationib; luxu rioſis. quia hoc poteſt eſſe multiplicit̄ et in diuer ſis ſpecieb⁹; ideo queratur ab eo de qualitate co gitacōnum ipſarum. id eſt. ſi deliberaſſet tale pec catum omittē cū ſoluta. quia tunc fornicatio eſt ſi ipſe etiam ſolutus ſit. Si cum coniugata; quia tūc adulterium eſt. Aut cū cōſanguinea; qꝛ tūc inceſtus eſt. et ſic de alijs ſpeciebus luxurie. vel aliorum vitiorum. ¶ Pro aliquali declaratione predictorū nota qđ dicit Tho. in. ſcđa. 2. q. 112. ꝙ ſc; peccatū diuid̄r p hec tria. ſcilic; cordis. oris et operis. non ſicut p diuerſas ſpecies cōpletas ſicut drn̄t ſpecie bos. leo. et capra. Sꝫ ſicut per di uerſos gradus peccati. ſicut domus in fūdamē tum parietes. ꝛ tectum diuid̄r. ſicut in ſpēs cōple tas. Conſummatio igitur pcc̄i eſt in opē. ¶ Vnde peccatum opis hꝫ cōpletam ſpēm. ſ; prior inchoa tio eius eſt quaſi fundatio in corde. Secundus gradus eius eſt in ore. ſm ꝙ homo prorumpit de facili ad manifeſtandum cordis cōceptū. Ter cius gradus eius eſt in cōſummacōe operis pa tet tamen ꝙ hec tria pertinēt ad vnam pfectam

ſpēm. cum ab eodē moṫiuo ꝓcedant. Iracund⁹
enim ex hoc ꝙ appetit vindictā. Primo turbat
in corde. Scdo in verba cōtumelioſa prorumpit
Tercio procedit ad facta iniurioſa ut ꝑcuſſionē
et hmōi. et ſic de luxurioſo et quolibet alio. hec
Tho. ¶ Nec tamē ſic intelligendū ē pccā cordis
eē ſpēs inconpletas quaſi nō ſint mōrlia. ymmo
qñ in eis eſt deliberatus conſenſus ad actus qui
de ſe ſunt mortales. Tales cogitacōes ſunt mor
talia ꝗuis non ita grauia ut pccā opis ſicut. di
ctum eſt. Et qñ ſunt ſimꝉ cogitatio cum locucōne
ꝛ opeꝛ eſt vnum pccm̄ ut de luxuria ꝛ aliis pccis
Quando vero quodā tempe deliberat fornicari
ꝛ alio tempe diuerſo et diſtanti fornicatur ope
reꝛ tunc ſunt duo mortalia. ¶ De delectatione
vero moroſa dicetur inferius. ¶ Quarto nota ꝙ
cum penitens fatetur aliquod peccatū a ſe ꝉ ad
tui interrogacōnem quod manifeſte vides mor
taleꝛ hoc ei declara in ſingulis ipſius ſpeciebus
hoc enim videtur ſatis necāriū. tum ut habeat
cauſam magis dolendi. tum ut ipſū cognoſcens
habeat materiam ab illo in futurum cauendi.
Et hoc dico niſi ipſe penitens veriſimiliter cre
deretur talia ſcire ſcilicet conmiſſa eſſe mortalia
vel venialia. quia tunc non expediret. ¶ Itē
ſi fecit aliquem actum qui de ſe venialis erat
vel nullum peccatum. ipſum tamen credebat

firmiter eſſe mortalem vel dubitat. De hoc pri
mo non magis declines ad vnam ꝑtem q̄ȝ ad al
teram. ꝙ ſcȝ eſſet mortale vel nō eēt. Hoc eni eēt
proprie dubitare tam in primo q̄ȝ in ſecūdo caſu
declarandū tn̄ eſt ei ꝙ peccauit mōꝛliter. Sic ver
bi grā. Si tpe ieiuniorum vel feſtiuitatum cogno
uit vxorem. putās hoc eſſe cōtra p̄ceptum eccle
vn̄ in hmōi rectificanda eſt conſciā eius cum ſit
erronea. ¶ Sed ſi fatetur aliqd̓ pccm̄ qd̓ dare
non videas eſſe mōꝛle. vel de quo ſint opiniones
inter doctores varie. vtrum mōꝛle vel veniale
ſit. noli tu precipitare ſētētiam et mortale expri
mere. vel propter hoc abſolutionem denegare
ſi ab eo abſtinere non vellet. Sed bene ei efficaci
ter ſuadeas. ut tutiorem eligat viam. ab eo ſcili
cet abſtinendo. ¶ Quinto conſidera diligenter
condicōnem. ſtatum. etatē. et peritiā ac groſſiciē
perſonarum. Et ſcdm̄ qualitatem eorū ſic diuer
ſimode te habeas ad ipſas in modo loquendi
Nam nobilibus aut pitis aut ciuib⁹ coīter vrba
ne loqui oportet. etiam qn̄do viciū rep̄henſione
eget. ne durius increpati indignētur vł ſcanda
lizentur. Ruſticis vero vł perſonis ydeotis. et
vilis condicōnis acrius cōmuniter expedit loqui
ad oſtēſionē malitie eoꝝ. ne ꝓ nichilo pccā eoꝝ
reputēt. ¶ Item nimis cōtriſtatos ex lapſu. vel
quaſi deſꝑatos ex multitudine vel magnitudine

cōmiſſorum·oportꝫ dulcit̄ exortari · oſtendendo immenſitatem diuīe demētie· ꝓponendo eis exē pla diuine miſericordie·ut latronis. Pauli et hmōi. Preſumptuoſos vero vel induratos ⁊ pec cata quaſi pro nihilo hn̄tes decet terrē·declarā do eis ſeueritatem futuri iudicij·acerbiſſimas pe nas inferni ⁊ hmōi·ꝓponendo exempla ad ꝓpo ſitū ſimiliter ut de punicōe p̄ mortꝫ parētū ⁊ hmōi ¶ Sexto ſcias ꝙ ſi perſona non eſt multū perita cautam reddas eā·ut faciat diligenter ꝯfeſſionē viꝫ de pcc̄is omib⁹·dolendo quātū pōt·ꝓponendo firmiter abſtinere ab omi mortali in futurū. hoc eni eſt ncc̄ariū ad ꝯtricōnem ſine q̄ non ēmittit̄ peccatum·⁊ ꝙ nullū cōmiſſum taceat ſcienter in confeſſione·vel ex verecundia vel alia de cā nec etiam ꝙ reputet veniale quod eſt mortale quia qn̄qꝫ homo in hmōi fallitur·et eſt mortale qd putauit veniale nec propterea excuſat eū igno rantia. Et precipue de hoc eum ammoneas inter rogando de vitijs capitalibus·quia frequēter i talib⁹ perſona multa retinet turpia·neceſſaria confiteri propter verecūdiā ⁊ magis adhuc mu lieres in hmōi taciturnitate offendunt. Vnde et diuerſis cautelis extrahendum eſt vicium de ore talium. Declarandum eſt eis tamen· ꝙ ſi aliquod peccatum quod ſciunt eſſe in ſe·non confiteantur·etiā non interrogatis ſuper hoc a

confeſſore: q̄ non prodeſt eis confeſſio. Vñ ſi cō
feſſor prius interrogauerat in generali de tali ma
teria. et tunc confitēs noluit exprimere. cū tamē
bñ recordaretur vicij ſui. Sed cum poſtea interro
gatur in particulari: exprimit. q̄ minus videt̄
ſibi erubeſcibili q̄ ſi p ſe expreſſiſſet. oſtēdendum
eſt ei quomō ficte confitetur. Et quia nō valz ſibi
talis confeſſio ſm Guilħ. niſi mutet propoſitum
ſcz q̄ haberz adhuc de illo cōfiteri ⁊ p ſe exp̄met
in pticulari qn̄tum ad illud qđ eſt neceſſarium ⁊
doleat de illa fictione commiſſa. :. .. :.

¶ De cōtritione quam debz hrē penitens. .. . ·A·

ET q̄ dictum eſt quō debeat penitens aui
ſari de contricōne: iō de ɔtricōne aliquid
dicendum eſt. ¶ Nō q̄ drña eſt inter at
tricōnem ⁊ contritionem. ut dicit Tho. in. 4to.
di. xvij. Nam attricō impoꝛtat quandā diſplicētiā
de pccīs. ſꝫ imꝑfectam. vnde attritū ē aliquo mō
tritum. ſꝫ contricō impoꝛtat ꝑfectā diſplicētiā de
peccatis. vnde contritū id ē ſimul tritū ⁊ in pulue
rem redactum. ¶ Eſt aūt cōtricō ſm Pe. in. 4to.
di. 16. doloꝛ volūtarie aſſumptus pro pccīs cum
propoſito cōfitendi ⁊ ſatiſfatiendi. Et ſcdm eun
dem. e. di. oz q̄ cōtritio hēatur de oī pccō moꝛtali
Ratio eſt. quia in omi pccō moꝛtali eſt actualis
auerſio voluntatis a deo. Et q̄ cōtraria ɔtrarijs
curantur: ideo oz q̄ in omi remiſſione peccatoꝝ